

ἀποθάνῃ, τηρικαῦτα τριμοιρίαν οὐ δεῖ γίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ ζῶν μέρος, πατὴρ εἴ τύχη ἢ μήτηρ, κληρονομεῖ τὸ τεθνηκὸς παιδίον. Ὡσαύτως, ὅταν ἀποθάνῃ πατὴρ ἢ μήτηρ ἐπὶ δυσὶ παισὶ κληρονόμοις, εἴτα μετὰ χρόνον τινὰ ἀποθάνῃ τὸ ἐν παιδίον, ἔπειτα πάλιν, μετὰ καιρὸν, ἀποθάνῃ καὶ τὸ ἕτερον παιδίον, ζῶντος θατέρου τῶν γονέων αὐτῶν, ζῶντος δὲ καὶ πάππου ἢ μάρμης, καὶ τότε τριμοιρία οὐ γίνεται. Ἡ γὰρ τριμοιρία χώραν ἔχει τότε, ὅταν, ἀποθανόντος πατρὸς ἢ μητρὸς καταλειφθῆ ἓν καὶ μόνον παιδίον ἀνήλικον εἴτα ἀποθάνῃ καὶ τοῦτο, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς αὔξησιν ἡλικίας. Οὐ γὰρ ἐπὶ δυσὶ παισὶ θανόντος ἢ θανούσης, κατελείφθησαν κληρονόμοι τοῦ ἰδίου γονέως τὰ δύο παιδιά μετὰ τοῦ ζῶντος γονέως αὐτῶν, εἴτε πατὴρ εἴη, εἴτε καὶ μήτηρ, εἴ γε φυλάξῃ χηρείαν παντελῶς, εἴτα καὶ τοῦ ἐνὸς παιδίου θανόντος, κληρονόμοι γίνονται τὸ ἄλλο ἀδελφὸν ἐκείνου καὶ ὁ ζῶν γονεὺς αὐτοῦ, ὥστε διακόπτεται καὶ λείπει ἡ τριμοιρία. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἀποθανόντος καὶ τοῦ ἄλλου παιδίου, κληρονόμος γίνεται τὸ ζῶν πρόσωπον τῶν γονέων, κατὰ τὴν τῶν θεῶν νόμων διακέλευσιν. Μητρὸς δὲ ἀποθανούσης ἐπὶ παιδί, τηρικαῦτα τὰ χάριν προικὸς δοθέντα μετροητὰ καὶ ἡ λοιπὴ καθαρὰ προῖξ καὶ περιουσία τῆς μητρὸς τοῦ παιδίου καὶ δὴ αἰ πρὸ γάμου καὶ μετὰ γάμον δωρεαὶ τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα, εἴτε πράγματα εἴτε ἄσπρα, ταῦτα πάντα κληρονομίαι γίνονται τοῦ καταλειφθέντος παιδίου. Πλὴν ἐὰν θελήσῃ φυλάξαι εἰς τὸ ἐξῆς χηρείαν παντελῆ ὁ ἀνὴρ καὶ μηκέτι εἰς ἄλλον ἀποδέσῃ γάμον, τότε λαμβάνει αὐτὸς τὸ τέταρτον μερίδιον ἀφ' ὅλης τῆς προικὸς καὶ περιουσίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα ὑπάρχουσι τοῦ παιδὸς κληρονομία. Εἰ δὲ θελήσῃ λαβεῖν καὶ αὐθις ἄλλην γυναῖκα, μηδὲ μὲν μετέχει τῶν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐπιχορηγίων, ἀλλὰ πάντα ἔσονται τοῦ παιδίου, ὅπερ παιδίον μὲν τὸς ὁ πατὴρ ὀφείλει παρκατέχειν καὶ ἐπιχορηγεῖν οἰκείας ἐξόδους καὶ ἀναλώμασι. Ἐπιχορηγίαν δὲ τοῦ τεθνεῶτος παιδὸς πρὸ αὐτοῦ πατρὸς δηλοῦται ἢ μητρὸς, ἢ πάππου, ἢ μάρμης, ἢ καὶ προπάππου ἢ προμάρμης, τότε τριμοιρία οὐ γίνεται, ἀλλ' οἱ μὲν πλησιέστεροι καὶ ἐγγύτεροι συγγενεῖς κληρονόμοι γίνονται».

570

1803. Χάττι Χουμαγιούν σ. Σελήμ Δ', περὶ Βλαχίας καὶ Μολδαβίας,
ἐν 369, τ. 3, σ. 378-404.

571

1803. Σύνταγμα τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας, ἐξ ἄρθρων
212, ἰταλιστί,
ἐν 427, σ. 41-78. Ἡ ἐλλ. μετάφρασις («Κατάστασις...») ὑπὸ Δημ. Βενιέρη, τὸ
1804, ἐν Τριεστίῳ.

572

1803. «Διάταξις ἐκκλησιαστικὴ» τῆς 8 Σεπτ., ἀφορῶσα τὸν ὀρθόδοξον
Κληρὸν τῆς Ἑπτανήσου,
Ἰταλιστί. Ἡ ἐλλ. μετάφρασις, ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον, ἐν Κερκύρα, τὸ 1805.
«... ζ'. Ἐκαστος μητροπολίτης, ἐπίσκοπος ἢ Μ. Οἰκονόμος ἔχει δικαστικὴν ἐξουσίαν

εις τὴν ἐπαρχίαν του. Αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν πρέπει νὰ αἰτιολογῶνται εἰς τὴν ἀνωτέραν πολιτικὴν Ἐξουσίαν, δύνανται δὲ καὶ νὰ ἐφεσιβάλλωνται εἰς ἰδιαίτερον Νομικὸν Συμβούλιον Δικαστικόν . . . ι' — Αἱ ἀποφάσεις τῶν Μ. Οἰκονόμων ἐφεσιβάλλονται εἰς τὸν οἰκεῖον Ἀρχιερέα. ια' — Αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐπισκόπων δύνανται νὰ ἐφεσιβάλλωνται εἰς μητροπολίτην ἄλλης Νήσου . . . με' — Οἱ ἐπίτροποι τῶν ναῶν πληροφοροῦσι κατὰ μῆνα τὰς οἰκείας πολιτικὰς Ἀρχάς, ἂν οἱ ἐφημέριοι ἐκπληροῦσι τὰ καθήκοντά των μετὰ προθυμίας, καὶ ἂν διδάσκωσι πρὸ πάντων τοὺς παῖδας . . .».

573

1803. Συνθήκη, ἀπὸ 9 Νοεμβρίου, μεταξὺ Ἑπτανησίου Πολιτείας καὶ Ἀλῆ Πασᾶ, ἐκ 15 ἄρθρων,

ἐν 143, σ. 15-19. Πρβλ. ἀνωτ. ἀριθ. 566.

Α'. Λιμενιάτικον νὰ μὴ πληρώνη ἢ παντιέρα τῆς . . . Ἑπτανήσου . . . εἰς κανένα σκάλωμα, καθὼς καὶ ἡ τουρκικὴ παντιέρα εἰς τὰ νησιὰ τῆς ἐπικρατείας της δὲν πληρώνει.

Β'. Ἀπὸ κεφαλιάτικον πρὸς δέκα παραδες εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅπου ἔπερνε, εἰς τὰ σκαλώματα ἢ δουγάνα, εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μένουν ἐλεύθεροι ἀπὸ αὐτὸ οἱ νησιῶται καὶ νὰ μὴν ἔχουν νὰ δώσουν τίποτε.

Γ'. Κουμέρκι, πρὸς ὀκτὼ παραδες τὸ φορτωμα, ὅπου ἐπλήρωναν, νὰ ἔχουν νὰ πληρώνουν οἱ ἀγωγιᾶται μόνον πρὸς τέσσαρας παραδες τὸ φορτωμα, οἱ δὲ νησιῶται νὰ μένουν ἐλεύθεροι.

Δ'. Τεσκεριάτικον πρὸς δέκα παραδες τὸ φορτωμα, καὶ αὐτὸ νὰ μὴ πληρώνουν.

Ε'. Βουλκοτικόν πρὸς δέκα παραδες τὸ φορτωμα, καὶ αὐτὸ ὁμοίως νὰ λείπη.

Σ'. Ψῶνι νὰ μὴν ἔχουν νὰ δώσουν οὔτε εἰς τὴν δουγάναν, οὔτε εἰς τὸ κουμέρκι τὸ δὲ κανταριάτικον καὶ πινακιάτικον νὰ πληρῶνεται μὲν, πλην ὅχι ἀπὸ τοὺς νησιώτας, ἀλλ' ἀπὸ τοὺς τουρκομερίτας, ἀγοραστὰς ἢ πωλητὰς.

Ζ'. Τὸ δόσιμον, πρὸς δύο παραδες εἰς τὸν πεζὸν καὶ τέσσαρας εἰς καβαλλάριν, ὅπου ἐπλήρωναν διὰ κουμέρκι, νὰ λείπη καὶ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τίποτε νὰ μὴν πληρώνουν.

Η'. Τὸ δόσιμον ὅπου ἐπλήρωναν οἱ βάρκες εἰς τὴν δουγάναν, πρὸς εἴκοσι παραδες ἢ κάθε μία, ὅταν ἐφόρτωναν διὰ τὰ νησιὰ, νὰ μὴν ἔχουν νὰ τὸ πληρώνουν εἰς τὸ ἐξῆς. Ὅταν δὲ φορτώνουν διὰ τὸν κόρφο ἢ πονέτε, τότε νὰ πληρώνουν τὰ δύο τάλλαρα, ἐπειδὴ τὰ πληρώνουν καὶ οἱ ἄλλαις παντιέραις.

Θ'. Εἰς τὰς πραγματείας καὶ γεννήματα, ὅπου φορτώνουν εἰς τὴν Ἄρταν, νὰ μὴν ἤθελε τοὺς ζητοῦν οὔτε οἱ ἐπιστάται τῆς δουγάνας, οὔτε ὁ βογβοδᾶς, ἢ ἄλλος τινὰς χαρίσματα καὶ ρουσφέτια, ἀλλὰ νὰ ἔχουν ὅλον τὸ ἐλεύθερον.

Ι'. Τὸ ψωμί, ὅπου εἰς παξιμάδι πέρουν οἱ βάρκες καὶ καράβια, νὰ μὴ τοὺς ἐμποδίζεται, οὔτε νὰ πληρώνουν δι' αὐτὸ δουγάναν, ἢ ἄλλο κανένα δόσιμον.

ΙΑ'. Οἱ ἐργάται ὅπου δουλεύουν εἰς τὸ θέρος τῶν σιταριῶν καὶ εἰς τὰ ἀραποσίτια, ὅσον γέννημα ἤθελε πάρονν διὰ τὸ ἐργατικόν τους, ἀφοῦ εἶναι δεκατισμένον, νὰ μὴ τοὺς ζητοῦν καὶ ἄλλην δευτέρα δεκατιά, οὔτε νὰ τοὺς ἐμποδίζεται εἰς τὸ νὰ εὐγάλουν καὶ τὸ πάρονν εἰς τὰ σπίτια τους καὶ μὲ αὐτὴν τὴν αἰτίαν, νὰ τοὺς ζητοῦν ἄσπρα ὁ βογβοδᾶς ἢ οἱ δουγανιέροι, ἀλλὰ μόνον διὰ δουγάναν νὰ πληρώνουν τρία εἰς τὰ ἑκατὸν καὶ νὰ τὸ ἐβγάξουν ἐλεύθερα.

ΙΒ'. Ἡ δουγάνα τῆς Ἄρτας καὶ ἐπίλοιπα σκαλώματα ὅπου εἶναι εἰς τὴν διοίκησιν τῆς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

